

зѣма, было ѣ и есть най неправедное даждіе: когда умрѣ чловѣкъ, кой и да ѣ, абіе му сж запечатвали домове и приписвали вся движима и недвижима притяжания; послѣ уцѣпяще на грошове, зѣмали сж кадїи, колико имъ ѣ съвѣсть доущала. То количество ѣ достигало и выше отъ 50 тысящи гроша, спорядъ състояніе умѣршаго. И най Сиромаху зѣмать *Касель параси* по 100, 200 и проч. То исто творжтъ и Гърцы Владицы, кои зѣмтъ на силж чрѣзь правителства за всякаго умѣршаго Българина по 1000, 500, 300 и проч. най сиромаху до 50 гроша, и наричжтъ го „*Ψυχομερίδιον*“ — Гюмрюкъ за души! Брахмани!

(37) Ако и да ся двїжи природа невидима и никому не ѣ явно, какъ уживлява вся растенїя, обаче искусство ѣ достигнжло въ просвященж Европж, и самыя природы да даде друго течение, колико ся относи на земледѣліе. Художественїи покрити и съ огнь отъ долѣ топлимы градины давжтъ свой плодъ не обычно какъ то вся природа оставена на само себѣ си дѣйствува, нѣ когда то чловѣцы щжтъ, причинявжтъ чрѣзь искусство безврѣменно разцвѣтіе и плодоносїе на разны вѣтвы. Такождѣ и за да уварджтъ нѣкое си мѣсто да не пада тамо клинж грам. и проч. Наша Българїя ѣ еще лишена отъ изкусно земледѣліе, хождества, какъ то и отъ други много!

(38) Многа благоврѣменна обстоятелства е изгубилъ нашъ Българскїй народъ и еще губи. Нѣ тому причина ѣ было невѣжество и неученїе!

(39) За нашъ Българскїй народъ наймного въспомананїя ся нахожджтъ въ разны староврѣменни списатели. Отвѣнь Арапи, Перси и Армяни що сж писали о тому народу, най много сж писали Византіици и Латини. Понеже тойзи народъ живѣжщъ отъ незапамятны врѣмяна въ Европж заузѣмалъ ѣ знамянита дѣйствїя въ всемирное позорище гражданскаго бытїя; а най пачѣ съ Византїискаж силж и гордж държавж, кой гордость и великолѣпіе многожды мечьмъ и кривакъмъ е съкрушавалъ и въ подданство държалъ, ималъ ѣ много ра-